

stavně vykládalo platné u nás právo občanské. Je tudíž vítati, že český překlad Mayrova spisu spěje ke konci; chybí pouze III. díl, jenž obsahovati bude výklad obligačního práva, čímž celá soustava bude dokončena.

Překlad vychází ve Sbírce spisů právnických a národohospodářských, vydávané profesory Masarykovy university dr. Englišem a Weyrem, a netřeba jej našim právníkům zvlášt doporučovati, poněvadž jako jediný svého druhu — doporučuje se sám.

Dr. E. S o b o t a: **Národnostní právo československé.** Národnostní právo jako soujem všech pravidel, která upravují vztahy, vyplývající z existence národností ve státě, jest oblast mnohem širší, nežli pouhé právo jazykové. Také československé národnostní právo překročilo v mnohých směrech sféru jazykovou: obsahuje též normy, které vymezují pojem národnosti, které stanoví o ochraně národnostní příslušnosti, a budují postavení národa jako kolektiva; chová v sobě instituce autonomie národnostní, personální i teritoriální; má předpisy z oboru školského a kulturního národnostního práva; ustanovení o národnostním zastoupení ve veřejných úřadech a orgánech; o rozpočtovém podílu podle národnosti a o rozdělení agendy uvnitř veřejných orgánů podle národnosti. Tato všecka odvětví národnostního práva československého jsou — po stručném historickém úvodu — v této knize podrobena systematickému rozboru, načež následuje sbírka úplných právních pramenů s podrobným doprovodem materiálů, judikatury, poukazů na souvislosti s ostatním právním řádem a s obsažným rejstříkem.
